

گزارش آکسیون اعتراضی در برابر سفارت ایرلند – بروکسل ۲۱ نوامبر ۲۰۱۲

در اعتراض به مرگ Savita Halappanavar که به دلیل ممنوعیت سقط جنین در ایرلند

انتشار خبر مرگ Savita Halappanavar در رسانه‌ها، خصوصاً رسانه‌های آنلاین و شبکه‌ی جهانی فیس بوک، موج خشمی را در میان کمونیست‌های حساس به مسأله‌ی زنان، فمینیست‌ها و دیگر نیروهای مترقی برانگیخت. مطالب و مقالات زیادی در فیس بوک و سایت‌های مترقی منتشر شد که به شرایط سقط جنین در کشورهای اروپایی و زنانی که با مرگ و زندگی دست و پنجه نرم می‌کنند پرداخته بود. همزمان مطالب بسیاری نیز توسط "پرو لایف"ها منتشر شد مبنی بر ضرورت ابقاء و گسترش ممنوعیت حق سقط جنین! خوشبختانه این جدال از فضای مجازی به دنیای مبارزه‌ی مادی راه یافت. در چند شهر اروپا (استکهلم، دابلین، هنگ کنگ، هند و ...) عده‌ای از نیروهای مترقی و هوادار آزادی سقط جنین میتینگ‌هایی برگزار کرده و در بروکسل نیز آکسیونی در برابر سفارت ایرلند تدارک دیده شد. ابتکار عمل این آکسیون با رفقای حزب چپ سوسیالیست و فمینیست‌های بلژیکی بود و از ما نیز برای شرکت در برنامه دعوت کردند. ما که این مبارزه را بخشی از مبارزه‌ی جهانی‌مان می‌دیدیم دست به کار تبلیغ و همکاری با این رفقا شدیم.

در هوای سرد بروکسل و در ساعات ابتدایی شب (ساعت ۱۸) جمعیت خوبی گرد آمدند. نیروهای چپ و فمینیست‌ها با پخش بیانیه، شعارها و بالا بردن پلاکارهای خود این وضعیت را محکوم کرده و تلاش داشتند در سخنرانی‌هایشان بر سر موقعیت جنبش مبارزاتی در برابر "پرو لایف"ها و نیروهای مذهبی با هم به بحث بپردازند. جوانان غمگین ایرلندی هم آمده بودند و عده‌ای شمع با خود آورده بودند و عده‌ای پلاکاردهای "دیگر هرگز!" (Never again! – Niet Meer)؛ ما نیز پلاکاردهای سرخ‌مان که حاوی شعارهایی به زبان‌های فارسی، فرانسه و انگلیسی بود، به همراه داشتیم:

رهایی زن، راهی جامعه است!

Guns don't kill people; Pro-lifers with guns kill people!
Keep abortion, safe, free & legal!

زنان سوسیالیست از رابطه‌ی بین عمیق شدن بحران‌های سرمایه‌داری و فشار هر چه بیشتر بر زنان گفتند. از این که در کشورهای اروپایی که به ادعای سرمایه‌داری زنان آزاد و برابر هستند چگونه زنان حتی از اولیه‌ترین حقوق خود محرومند و هنوز هم بابت دستمزد برابر، مهدکودک مناسب و مجانی، بیکاری و ... اولین قربانیان سیستم حاکم و بحران‌هایش هستند و در این میان نداشتن حق سقط جنین باورنکردنی است و بازگشت به گذشته و از دست دادن حقوق پایه‌ای زنان. زن فمینیست از مبارزات زنان برای کسب حق سقط جنین گفتند و این که این مبارزه پایان نیافته و زنان تا به دست نیابردن قطعی حقوقشان نباید دست از مبارزه بردارند. دختران غمگین و خشمگین ایرلندی نیز درباره احساسات و هدفشان در این تجمع صحبت کردند و با بغضی که در گلو داشتند تأکید داشتند که مبارزه را ادامه خواهند داد.

گروه کوچک ما هم تعدادی از بیانیه‌های سازمان زنان ۸ مارس (ایران – افغانستان) را به زبان انگلیسی پخش می‌کرد که برای حضار هم عجیب بود و هم رضایت‌بخش؛ نگاه‌ها حکایت از آن داشت که شما این‌جا چه می‌کنید؟! مگر این مبارزه مسأله شما هم هست؟! ... با نگاه‌های متعجب و مشوق شعارهایمان را می‌خواندند. متأسفانه در بحث‌های نمایندگان فکری گروه‌های حاضر، عمده‌ی تأکیدات تصویب و حمایت از قانون سقط جنین در کشورهایی بود که هنوز چنین قانونی را ندارند! و خوشبختانه در فرصت کوتاهی که به ما نیز داده شد، رفیق مان "فریبا" (از فعالین سازمان زنان ۸ مارس و شورای دانشجویان و جوانان چپ) به نکات دیگری نیز اشاره کرد که توسط یک زن فمینیست دیگر نیز تأکید شد. او و دوست فمینیست‌مان از نقش مشخص سرمایه‌داری و حضور پررنگ مذهب در کشورهای دنیا پرده برداشتند و با گذر از تعاریف و شعارهای کلی در مورد قانونی شدن سقط جنین، به مکانیزم‌هایی که توسط سرمایه‌داری به کار گرفته می‌شود تا حقوق و سرنوشت زنان را از مبارزه‌ی آنها برای راهی جدا کند اشاره داشتند. در تأکیدات فریبا نکته‌ی دیگری بود که با تشویق حضار روبرو شد. فریبا از جهانی بودن ستم بر زنان و رابطه‌ی استثمار سرمایه‌داری جهانی با بهره‌کشی از بدن زن و محدودیت‌های مبارزه‌ی زنان گفت و این که زنجیر مردسالاری از ایران، تا چین و آمریکا تا

آفریقا و اروپا این ستم را محافظت می کند و مناسبات عقب مانده‌ای توسط نظام ستم و استثمار سرمایه داری حفاظت و به کار گرفته می شود. حلقه های زنجیر مردسالاری با مناسبات سنتی و مذهبی واپس گرا که روی دیگر سکه ی ارتجاع سرمایه است بهم بافته شده اند؛ و امروز ما این جا هستیم تا بگوییم مبارزات ما زنان از کشورهای تنوکراتیک که نابرابری در آن قانونی است تا قلب جهان سرمایه‌داری به هم پیوند خورده و این مبارزات از هم جدا نیستند.

دختران جوان ایرلندی با لبخند به ما اطمینان می‌دانند که منظورمان کاملا روشن است و از این اعلام همبستگی بسیار خوشحالند! آکسیون گرم ما در شب سرد بروکسل با پیام‌های همبستگی و استمرار این مبارزات پایان یافت!

سازمان زنان ۸ مارس (ایران - افغانستان) - بروکسل
۲۱ نوامبر ۲۰۱۲

گزارش تصویری

